

«Ο Βύρων στην Κεφαλονιά»

/ [Πεμπτουσία](#)

Απ' τους άπιστους Φράγκους λευτεριά μη ζητάτε!

Εκεί ζουν ηγεμόνες που πουλούν κι αγοράζουν.

Με δικό σας τουφέκι και σπαθί πολεμάτε!

Αυτού θαβρετ' ελπίδα κι ό,τι θέλουν ας τάζουν.

Ζυγός Τούρκου, με Φράγκου πονηριά σαν ταιριάσουν

Την ασπίδα, όσο να' ναι δυνατή, θα τη σπάσουν.

Λόρδος Βύρων.[1]

«Ο Βύρων στην Κεφαλονιά», είναι ο τίτλος της έκθεσης του ζωγράφου Γιάννη Ψυχοπαίδη που φιλοξενείται αυτήν την περίοδο στο Μουσείο Μπενάκη, στο Κεντρικό Κτήριο (Κουμπάρη 1) και θα διαρκέσει έως τις 25 Οκτωβρίου 2014.

[Psychopaidis_byron](#)

Byron III, 2014, ξυλογραφία 100X100 εκ

Ποια είναι όμως η σχέση της ποίησης με τη ζωγραφική;

«...Η ροή της ποίησης και αυτή της ζωγραφικής είναι σαν δυο ανυπότακτα ποτάμια που τρέχουν παράλληλα, το κάθε ένα με τα δικά του νερά, τις δικές του πηγές, που όμως συνδέονται στο βάθος της γης, και βγαίνουν από ένα κοινό έγκατο... Και όσο περισσότερο ζωγραφική και ποίηση είναι ο αυθεντικός εαυτός τους, τόσο περισσότερο μπορούν να κατανοήσουν η μια την άλλη και να καταγράψουν το βαθύτερο ψυχικό τοπίο, τον κοινό τόπο που τους συνδέει και που μέσα του άνηθαν...», γράφει ο ζωγράφος Γιάννης Ψυχοπαίδης.[2]

Η συμπλήρωση 190 χρόνων από το θάνατο του Λόρδου Βύρωνα, είναι η αφορμή για την έκθεση αυτή, σε συνδυασμό με ένα άλλο γεγονός: ο Γιάννης Ψυχοπαίδης εδώ

και 15 χρόνια, κάθε Αύγουστο, κατοικεί στα Μεταξάτα της Κεφαλονιάς, δίπλα από το σπίτι που ζούσε ο Βύρωνας από τον Αύγουστο του 1823 και για τέσσερις μήνες, όταν έφτασε στο νησί για να στηρίξει τον απελευθερωτικό αγώνα των Ελλήνων.

[Kefalonia2007](#)

Image not found or type unknown

Κεφαλονιά, Αύγουστος, 2007

Με το βλέμμα αμετακίνητο προς το ίδιο τοπίο – που ανεπαίσθητα αλλοιωνόταν μέσα στα χρόνια – ο Γιάννης Ψυχοπαίδης δημιουργούσε κάθε Αύγουστο τα τελευταία 15 χρόνια, μια σειρά από ζωγραφικές εικόνες εκ του φυσικού, απλές και άμεσες. Ο ζωγραφικός διάλογος με το ίδιο πάντα τοπίο έγινε μια εμμονή και μια συνήθεια, που επανερχόταν σταθερά τα τελευταία τον Αύγουστο και πάντα από το ίδιο σημείο.

Τα έργα που προέκυψαν όλα αυτά τα χρόνια – η έκθεση περιλαμβάνει περισσότερα από 45 έργα, τρεις μεγάλες ξυλογραφίες και ένα γλυπτό – είναι μια συστηματική αντίστιξη, τόσο θεματική όσο και τεχνική, στην υπόλοιπη δουλειά του Ψυχοπαίδη,

ο οποίος, για ένα μόνο μήνα, ασκεί τη δουλειά ενός συνεπούς υπαιθριστή ζωγράφου. Με τον τρόπο αυτό, γεννήθηκε μια μεγάλη σειρά από ακουαρέλες που απλώνεται συστηματικά από χρόνο σε χρόνο, πάντοτε σε μια μεταφορική αλλά και κυριολεκτική μεσοτοιχία με τον Βύρωνα και την πνευματική του παρουσία.

[Kefalonia2013b](#)

Image not found or type unknown

Κεφαλονιά, Αύγουστος, 2013

Ο Γιάννης Ψυχοπαίδης γεννήθηκε το 1945 στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, στο εργαστήριο της χαρακτηριστικής και στη συνέχεια στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου. Έζησε και εργάστηκε στο Βερολίνο και στις Βρυξέλλες. Επέστρεψε στην Αθήνα το 1992 και από το 1994 εξελέγει καθηγητής στην Α.Σ.Κ.Τ. Έχει παρουσιάσει το έργο του σε πολλές σημαντικές, ατομικές και ομαδικές, εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Κατερίνα Χουζούρη

[1]Απόσπασμα από τα «Νησιά της Ελλάδας», του Λόρδου Βύρωνα, σε μετάφραση Αργύρη Εφταλιώτη.

[2]Ψυχοπαίδη Γ., Δημουλά Κ., 2007, Συνάντηση, εκδ. Ίκαρος, Αθήνα